

Анализ на цитиранията на трудове на Иван Загорчев, забелязани в научната литература

В научната литература намерих над 2800 цитирания (**всички данни са без автоцитатите, мои и на всички съавтори**) на мои трудове, като от тях 239 са в научни монографии и сборници, 811 – в статии, отпечатани в международни и чуждестранни списания (повече от 300 в международни списания с импакт-фактор), 1023 – в статии в български списания, 193 – в отпечатани дисертации или автореферати, 601 цитата в геоложките карти в М 1:100000 и М 1:50000 и обяснителните записки към последните (2006 - 2011). За всеки от 52-те най-цитирани труда се установяват по 20 или повече цитата, а за още 37 труда – по повече от 10 цитата. Докладите ми на международни и български научни конференции и симпозиуми и статиите ми по научна етика са цитирани в повече от 15 книги, дисертации и статии.

Индексът на Хирш е 14 в случай, че се вземат предвид само цитиранията ми в международни и чуждестранни научни списания, и е 21 при вземане предвид на цитиранията в чуждестранни и български научни списания и монографии. При вземане предвид на всички цитирания (заедно с цитатите в публикувани дисертации, автореферати и геоложки карти и обяснителни записки), индексът на Хирш е 25.

Международните бази данни (Scopus, Web of Science) вземат предвид само статиите, публикувани в списания с импакт-фактор, и цитиранията в аналогични списания. На тази основа, изчисленият индекс на Хирш според Web of Science (при кумулиране на данните при транслитерацията на името ми като Zagorčev – до 1995, и Zagorchev – след 1995) е 7 при общ брой на взетите предвид публикации 31, и общ брой на цитатите 182.

Трудовете ми са цитирани в статии, отпечатани в научни списания, сборници и монографии в много страни в света.

Най-голям интерес сред геологическата общност предизвикват трудовете върху късноалпийската тектоника и неотектониката на България и Балканския полуостров. Отпечатаните на английски език статии са цитирани съответно: статията от *Acta geol. Acad. Sci. Hung.* (1969) - в 31 труда (12 в чужбина), *Geological Magazine* (1992) – в 108 (55) труда, *Geologische Rundschau* (1992) – в 94 (48) труда. Висока цитируемост имат и двете статии, отпечатани у нас през 1970 и 1971 г. в *Известия на Геол. институт* – съответно в 57 (16) и 52 (8) труда, както и статията върху Струмския разломен сноп (*Геотектоника, тектонофизика и геодинамика*, 1975 г.) – 24 (1) труда. Статията ми върху доприабонските палеогенски формации в Южна България, отпечатана в *Geological Magazine* през 1998 г., е цитирана в 42 (27) труда. Следват статии върху алпийската тектоника на България. Статията върху блоковия строеж на Краищидно-Вардарския линеамент (1975 г.) е цитирана в 14 (3) труда, статията върху навлачния строеж на Краището (1984) - в 36 (9) труда, статията върху юрската геодинамика на ЮЗ България (1986) – в 20 (9) труда. На всички отбелязани по-горе статии съм единствен автор. Тектонската синтеза на България, създадена от голям колектив с мое значително участие е намерила място в две обобщителни статии: *Boyanov et al.* (1989) е цитирана в 73 (19) труда, а *Dabovski et al.* (2002) – в 123 (38) труда.

Статията в *Journal of Structural Geology* (1993), с която правя допълнения към класификацията на J.G.Ramsay, е цитирана в 13 (12 в чужбина) труда, отпечатани в 4 международни списания, в чуждестранни списания (Индия, Испания, Китай), включително и в обобщението върху гънковите структури, отпечатано през 2005 г. в *Earth*

Science Reviews. В последното статията ми е цитирана на 7 места, включително и в две от фигурите, на които са показани и моите допълнения към класификацията.

По цитируемост следват статиите върху радиогеохронологията на магмените и метаморфните комплекси у нас. Съвместните 8 статии със С. Мурбат са цитирани общо над 280 пъти (90 пъти в чужбина), като изложените в тях фактически данни и радиогеохронологички интерпретации се цитират в подкрепа на различни петроложки и геодинамични интерпретации.

От статиите, отпечатани от мен в чужбина се забелязва обобщението върху строежа на прекамбрийските метаморфити (*Precambrian Research*, 1974) – цитирана в 11 (4) труда, върху полиметаморфните комплекси (отпечатана в Австрия, 1994) – в 21 (6) труда, и върху строежа и развитието на Пирин-Пангеонската единица (*Geological Journal*, 1994) – в 31 (16) труда. Отпечатаната през 1976 в *Geologica Balcanica* статия за магмените и метаморфни репери е цитирана в 33 (6) труда. Трудовете ми върху диабазово-филитоидния комплекс (Фролошка и Кадийска свита) от Югозападна България са цитирани многократно, като някои от фигурите ми се рефигурират: отпечатаната през 1987 г. статия в *Geologica Balcanica* е цитирана 22 (2) пъти, докладът от конгреса на КБГА в Братислава – 13 пъти, статията върху тектонските впластявания – 10 пъти. На изброените статии съм единствен автор. Обобщението в мултимонографията от 1988 г. (Zoubek et al., eds.) е цитирано в 11 (5) труда. Статията с мое участие на Muttoni et al. 2000, в която се разглеждат въпроси на триаската геодинамика въз основа на палеомагнитните данни, получени в СЗ България, е цитирана в 29 труда (27 от тях в чужбина).

Обзорната статия върху тектонските и петроложките проблеми на Родопския масив, отпечатана през 1998 г. в *Episodes*, е цитирана в 19 статии (13 в чужбина).

Стратиграфските трудове се цитират главно във връзка с регионални и локални изследвания и съставяне на геоложки карти. Такива са статиите ми с К. Будуров, Е. Трифонова и съавтори върху триаската стратиграфия, и с Л. Б. Тихомирова върху юрската стратиграфия на Краището - в 13 (5) труда, и с И. Боянов и Л.Б. Тихомирова (за Източните Родопи) – в 19 (16) труда. Статията върху стратиграфията на палеогена от Падешкия грабен (*Geologica Balcanica*, 1989; съвместно с Н. Попов и М. Русева) е цитирана в 28 (5) труда.

Трябва да се отбележи, че някои от основните ми трудове често са цитирани многократно в тялото на цитиращите ги статии. Това показва, че по-късните статии всъщност в голям брой случаи потвърждават или доразработват установени от мен факти или мои идеи. Много често мои фигури се рефигурират от други автори, като в някои случаи на многократно рефигуриране източникът не се споменава. Най-често многократно се цитират статиите ми върху неотектониката на България (отпечатани през 1992 г. в *Geological Magazine* и *Geologische Rundschau*) – в някои трудове до около 30 пъти във всеки, като са рефигурирани основните илюстрации!

Регионално-геоложката основа, изградена и съставена от мен със съавтори при геоложките теренни проучвания на Средна гора, Югозападна България и части от Родопите, служи на всички конкретни геоложки изследвания в тези региони. Съответните статии и карти се цитират широко от всички по-късни картировки, регионални обобщения и дисертации. Някои дисертации, защитени в чужбина, са разработени чрез теренна работа в Югозападна България върху регионалната основа, създадена от моите изследвания. Такива са дисертациите на К. Бонев (Париж), Й. Граф и А. Кунов (Цюрих), както и някои дисертации, защитени в България. Всички цитирани дисертации са изцяло построени върху картния материал на Загорчев и неговите съавтори, и приемат безусловно целия стратиграфски инвентар, създаден от мен и съавторите ми. Независимо от оказвания натиск от страна на научните им ръководители (поради техни лични "идеологически"

различия с мен), съответните дисертанти фактически потвърждават всички мои структурно-геоложки наблюдения, както и основните тектонски изводи. Достатъчно е да се отбележи броят на цитираните мои трудове в тези три дисертации, съответно 38 (Бонев), 16 (Граф) и 21 (Кунов). Тези трудове са цитирани многократно в дисертациите. Така например, ползваните от Кунов 21 труда са цитирани общо в дисертацията на 111 места: 45 пъти в глава 1, 22 – в глава 2, 28 – в глава 3, и 16 – в глава 4. От авторефератите на дисертациите, защитени в България през последните години и имащи връзка с развиваната от мен регионална тематика се вижда също, че се цитират и приемат, макар и понякога с различно тълкуване, всички основни мои стратиграфски, структурно-геоложки и радиогехронологички резултати. Някои от трудовете ми са цитирани в дисертации, защитени в Австралия, Белгия, Великобритания, Германия, Гърция, Канада, Македония, Португалия, САЩ, Турция, Франция, Холандия, Швейцария.

Нарастването на броя на цитатите през последните 10 години, след избора ми през 2004 г. за член-кореспондент на БАН, е както следва:

- Цитати в научни списания и сборници в чужбина: с 599 (през 2003 – 212 бр., сега – 811 бр.)
- Цитати в научни списания и сборници у нас: с 462 (през 2003 – 561 бр., сега – 1023 бр.)
- Цитати в научни монографии и учебници: с 89 (през 2003 – 150 бр., сега – 239 бр.)
- Цитати в отпечатани дисертации и автореферати: с 94 (през 2003 – 99 бр., сега – 193 бр.)
- Цитати в геоложки карти и обяснителни записки: до 2003 г. включително са отбелязани само 14 цитата на мои трудове в геоложки карти и обяснителни записки (без тези, редактирани или съставени от мене, т.е., без автоцитати); за последните 10 години, с излизането от печат на геоложките карти и обяснителни записки в М 1:50000, броят на цитатите е вече 601. Следва да се отбележи, че голям брой карти и записки се основават изцяло върху стратиграфската и тектонската основа, изградена от мене и моите сътрудници и съавтори.

Общото нарастване на броя на цитатите е внушително: от 1119 в края на 2003 г. до 2867 бр. понастоящем, т.е., с 1746 цитата.

Сравнението с броя на цитиранията по време на последния конкурс за званието „академик”, в който участвах през 2008 г., показва също значително нарастване на броя на цитатите: с повече от 450 бр. нарастват цитатите в чужбина (от 345 на 811 сега), с повече от 320 – цитатите в български научни списания (от 702 на 1023). Общото нарастване на цитатите за последните 6 години е повече от двойно: от 1336 бр. през 2008 г. на 2867 бр. сега.